

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Lukáše Hloucha v právní věci žalobkyně: **Česká olympijská a.s.**, se sídlem Benešovská 1925/6, Praha 10, zastoupena Mgr. Ilonou Kindlovou, advokátkou se sídlem Olivova 2096/4, Praha 1, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem Českomoravská 2420/15b, Praha 9, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, čj. 9 A 94/2022-36,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **4 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Iloně Kindlové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla shora označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve výzvě žalované ze dne 3. 10. 2022, čj. NSA-007/2022/KC/12, k poskytnutí součinnosti. Stěžovatelka byla povinnou osobou dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, v rámci veřejnoprávní kontroly Českého olympijského výboru.

[2] Dne 14. 6. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky s označením „ZPĚTVZETÍ ŽALOBY VEDENÉ U MĚSTSKÉHO SOUDU V PRAZE SP. ZN. 9 A 94/2022“, ve kterém bylo uvedeno: „Z důvodu vyhotovení protokolu o kontrole ze strany NSA ze dne 2.5.2023, ve kterém nebylo konstatováno porušení žádných povinností ČOV a kontrola tak pravomocně skončila, NSA již na splnění povinnosti žalobkyně nemůže trvat, žalobkyně proto bere jak kasační stížnost, tak celou žalobu proti nezákonnému zásahu podle § 82 SŘS v celém rozsahu zpět“. V záhlaví stěžovatelka uvedla, že své podání přiřazuje k věci vedené městským soudem se sp. zn. 9 A 94/2022 a Nejvyšším správním soudem ve

věci sp. zn. 8 As 36/2023. Závěrem stěžovatelka navrhla „aby kasační soud rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 9 AS 94/2022 ze dne 31.1.2023 zrušil a řízení zastavil s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů“.

[3] Úkon účastníka řízení soud posuzuje podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen (rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2011, čj. 1 As 47/2011-75, bod 15 a 16). Stěžovatelka v podání jednoznačně projevila vůli vzít kasační stížnost zpět a výslovně také identifikovala řízení, ve kterém tak chce učinit, a to odkazem na spisovou značku řízení. Není přitom podstatné, jak své podání nadepsala. Z jejího podání je taktéž zřejmé, z jakého důvodu ke zpětvzetí přistoupila (žalovaná již ukončila kontrolu, v rámci které se stěžovatelka domáhala ochrany svých práv).

[4] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatelka) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že nepřehlédl, že stěžovatelka se současně se zpětvzetím kasační stížnosti domáhá kormě zastavení řízení i toho, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené rozhodnutí a řízení zastavil. Jak však plyne z výše uvedeného § 37 odst. 4 s. ř. s., stěžovatelka byla oprávněna vzít svoji žalobu zpět pouze do té doby, než o ní soud rozhodl. O žalobě přitom již městský soud rozhodl napadeným rozsudkem. Stěžovatelka proto již nemůže vzít svoji žalobu zpět. Nejvyšší správní soud tak nemůže vyhovět ani jejímu návrhu, aby napadené rozhodnutí zrušil. Je totiž povinen postupovat v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., dle kterého platí, že vzala-li stěžovatelka svůj návrh zpět, soud usnesením pouze řízení zastaví. Nad rámec výše uvedeného lze ostatně dodat, že vzhledem k tomu, že městský soud žalobu zamítl s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, rušení napadeného rozsudku nemá za daných okolností žádný význam.

[6] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zřejmý a nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] S ohledem na danou procesní situaci musel Nejvyšší správní soud rozhodnout i o vrácení již zaplaceného soudního poplatku. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Soud je tak povinen jí vrátit soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácena k rukám zástupkyně stěžovatelky Mgr. Iloně Kindlové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. června 2023

Milan Podhrázký
předseda senátu